

Hejčínské OKO

Zpravodaj farnosti sv. Cyrila a Metoděje v Olomouci-Hejčíně

ÚNOR 2020

Tříkrálová sbírka v Horce nad Moravou

Úvodní slovo

I když to není obvyklé, předložím vám v tomto úvodníku nejdřív svou vzpomínku. Když jsem studoval na gymnáziu, scházeli jsme se jako společenství mladých po bytech. Ti, kteří měli tu možnost, nás zvali k sobě domů, ať už bydleli samostatně, nebo ještě s rodiči. Setkání bývala vždy v sobotu večer, tak jsme jim i tak říkali. „Přijdeš na sobotu?“ ptali jsme se jeden druhého. A: „U koho bude teď sobota?“ Kněží mezi nás nechodili. Pan farář s námi neměl bližší kontakt a pan kaplan to neriskoval, protože kněz, který se projevil jako aktivní v práci s mladými, mohl záhy čekat předvolání k církevnímu tajemníkovi a mohl by i přijít o státní souhlas ke svému kněžskému působení.

Pamatuji si, že jednou mezi nás nový pan kaplan přece přišel. Už nevím, jestli tomu zavdalo důvod něco zvláštního, ale dobře si pamatuji, že to pro nás bylo něco jako velký svátek. Hned jsme byli ochotni vzdát se svého obvyklého programu (na pokračování jsme si povídali o víře podle slovenské knížky Dějiny spásy, propašované ze Západu; pokaždé si to připravoval někdo jiný) a nechali jsme slovo panu kaplanovi. On se ho ujal po svém. Až mne to překvapilo. Místo aby nás poučoval o nějakém tématu, řekl nám, že nám povypráví, jak se on dostal ke kněžství. A mluvil o rodině, v níž vyrostl, o pohraničí, kde žili, o tatínkově modlitbě brzy ráno před odchodem do zaměstnání, kterou jako děti tiše pozorovali z postele, o studiu na zemědělské střední škole, o tom, že měl i známost a chodil s děvčetem a že potom se v jeho srdci ozvalo jiné volání, které bylo silnější a kvůli němuž se rozhodl známost ukončit a přihlásit se do semináře. Jeho vyprávění bylo velice prosté a naprosto upřímné. Udělalo na mne velikánský dojem. Vidíte – pamatuji si ho dodnes.

V roce, kdy jsem maturoval, pana kaplana přeložili z naší farnosti jinam. Ale ještě předtím, než odešel, jsem se s ním radil o svém povolání i já. Vytvořil mi dobré zázemí pro to, abych se mohl rozhodnout pro kněžství, a pomohl mi navázat tajně kontakt s karmelitány, protože jsem chtěl být řeholníkem a chtěl jsem je poznat.

Teď je tomu, odhaduji, asi čtyřicet let od té soboty, kdy jsem v našem společenství naslouchal jeho vyprávění. Od té doby jsme se samozřejmě při různých příležitostech viděli znovu. Několikrát jsem ho i záměrně vyhledal, abych se s ním poradil o důležitějších záležitostech. Ale vám to teď vyprávím proto, že tento kněz, P. Vojtěch Šíma, povede na Velehradě postní duchovní obnovu, které se zúčastníme i my a která bude letošní duchovní obnovou farnosti.

Srdečně vás na ni zvu! Jsem moc rád, že ji povede právě otec Vojtěch, a těším se na ni. Věřím, že s ním to nebude složité, bude to opravdové a že si ji Pán Bůh použije k tomu, aby nás každého posunul zase o kousek dál tím správným směrem.

P. Gorazd

Alianční týden modliteb

Organizátoři letošního Aliančního týdne modliteb, který probíhal od 6. do 11. ledna, zvolili za jedno z míst konání ekumenických modlitebních setkání také kostel sv. Mikuláše v Horce nad Moravou. Bohoslužba byla stanovena na úterý 7. ledna večer a jako kazatel byl určen bratr Aleš Zapletal z Českobratrské církve evangelické. Zvědavost mne přemohla, a tak jsem záhy zapátral na internetu, abych poznal, kdo to k nám přijde. S překvapením jsem zjistil, že jde o velmi mladého člověka,

který konvertoval teprve před několika lety. Více o něm se můžete dozvědět z rozhovoru v časopise *Český bratr*, číslo 12/2018, který najdete na www.ceskybratr.cz.

Protože jako zdroj inspirace byl pro celý Alianční týden zvolen v souvislosti s letošním 350. výročím smrti Jana Amose Komenského jeho spis *Obecná porada o nápravě věcí lidských*, měla promluva Aleše Zapletala stanovené neobvyklé téma „Podnikavost a byznys“. Zhostil se svého úkolu s evangelickou poctivostí vůči Božímu slovu i se srozumitelnou moudrostí. Protože se mi promluva moc líbila, požádal jsem jej o její text pro náš zpravodaj a bratr Aleš ochotně souhlasil. I na tomto místě mu za to srdečně děkuji.

P. Gorazd

* * *

SZ text: Ex 20,8–11 • epištola: Kol 3,12–17

TEXT KÁZÁNÍ: Mt 11,25–30

V ten čas řekl Ježíš: „Velebím tě, Otče, Pane nebes i země, že jsi tyto věci skryl před moudrými a rozumnými a zjevil jsi je maličkým. Ano, Otče: tak se ti zalíbilo. Všechno je mi dáno od mého Otce; a nikdo nezná Syna než Otec, ani Otce nezná nikdo než Syn – a ten, komu by to Syn chtěl zjevit. Pojdte ke mně, všichni, kdo se namáháte a jste obtíženi břemeny, a já vám dám odpočinout. Vezměte na sebe mé jho a učte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorného srdce: a naleznete odpočinutí svým duším. Vždyť mé jho netlačí a břemeno netíží.“

Milé sestry a milí bratři,

jedno velice známé české přísloví zní: Bez práce nejsou koláče. To jsme slýchali doma už jako malí, ještě než jsme začali chodit do školy. Bylo to asi míněno hlavně jako varování

před leností a neochotou pomáhat rodičům. Ale má to i svůj hlubší smysl. Připomíná nám to, že za věcmi, které užíváme, je vždy něčí práce. Někdy naše vlastní, častěji ovšem někoho jiného. Bez práce nejsou koláče, jistě. Není ale ani oblečení, které máme na sobě, nejsou přístroje, které používáme. Nebyl by tento tablet, ze kterého vám kážu. Nebyl by tento kostel, kde jsme se dnes sešli.

Uvědomujeme si, že práce je nezbytnou součástí lidského života. A to nejen proto, že je způsobem, jak získáváme prostředky na obživu. Pro někoho je především každodenní povinností, třeba i dosti otravnou. Pro někoho naopak představuje způsob seberealizace, vidí v ní určité poslání. Jsou i tací, kteří ji mají jako hlavní smysl svého života. Práce nás může inspirovat – které dítě nemá vysněné povolání? A když se na to podíváme v širších souvislostech, vidíme, že práce je nezbytná pro fungování společnosti. Každý, kdo pracuje, nejen získává prostředky na obživu pro sebe a pro svou rodinu. Podílí se také na fungování společnosti, každý svým způsobem, podle toho, kde právě je. Proto je správné říci, že každá poctivá práce má své místo a svou hodnotu. Práce spojuje člověka s ostatními lidmi. Z práce jednoho mají užitek druzí. Kdo poctivě pracuje, slouží tím svým bližním i samotnému Bohu, říká Martin Luther, jeden z otců evangelické tradice. Je to pěkné ocenění práce a důstojnosti každého, kdo pracuje, i když dělá docela obyčejnou práci, která nikomu nepřipadá významná.

Je důležité, abychom si vážili práce druhých lidí. Mnohdy využíváme výsledků práce jiných a práce každého člověka má svou hodnotu. Nepovažujme ji za něco samozřejmého, budme za ni vděční. Řeknu jeden malý příklad ze své zkušenosti: Onehdy jsem se probudil brzy ráno, byla ještě tma. Dole pod okny hučelo popelářské auto. Uvědomil jsem si, jak velice jsem rád za práci lidí, kteří svázejí odpad. Těžko si představíme, jak by to vypadalo, kdyby svoz odpadu v našich obcích nefungoval. Myslím, že když se rozhodneme být za práci druhých

vděční, že si pak na ni budeme taky méně stěžovat, což je jinak velice snadné.

Práce je důležitou součástí našeho lidství. Stejně důležité, možná i důležitější, je to, že práce není všechno. Proto jsme dnes z Písma svatého slyšeli hned dva texty, které se týkají odpočinku. Máme tu přikázání, důraznou Boží výzvu, abychom pamatovali na den odpočinku. Náš život nemá být jenom práce, má v něm být místo také pro odpočinek. Máme přestat s prací, odpočinout, odložit své počiny – zvláště proto, abychom měli čas na druhé lidi a také na Boha. Chtěl bych tady poukázat na to, že do odpočinku je zahrnuto celé společenství. Ano, i ten otrok a to hospodářské zvíře má nárok na odpočinek. Naše společnost je jistě nastavená jinak než ta starozákonní. Její fungování se nezastavuje ani ve svátečních dnech. Nelze tedy do ní mechanicky přenést způsob, jak se toto přikázání plnilo ve starozákonní společnosti. Tedy, že by v určitý den nikdo žádnou práci nedělal a celá společnost by se zastavila. To ovšem neznamená, že by Boží přikázání neplatilo. Platí stále. Je důležitým kritickým hlasem v dnešní době, která je hodně zaměřená na výkon, maximalizaci zisku a na co nejrychlejší dostupnost všeho. Není divu, že je tolik lidí přepracovaných, že mnozí trpí syndromem vyhoření. Boží přikázání nám připomíná, že každému náleží možnost odpočinout si a věnovat se něčemu jinému než práci. Je to součástí lidské důstojnosti. A řekl bych, že je velkým projevem Boží moudrosti, že nám ten den odpočinku přímo nařizuje. Jinak totiž mnozí míváme ve zvyku pořád dělat nějakou práci. A když už žádnou neděláme, tak máme pocit, že nám toho hodně uteče a že bychom přece jen něco udělat měli, aspoň něco malého... Myslím, že naučit se odpočívat je velká výzva pro dnešního člověka. Neberme tady Boží přikázání na lehkou váhu tím, že bychom odmítali odpočívat, nebo někomu druhému v odpočinku bránili. Ostatně, Bůh sám nám v tom jde příkladem! V Desateru čteme: *V šesti dnech učinil Hospodin nebe i zemi, moře a všechno, co je v nich, a sedmého dne odpočinul.* Ano, Bůh dokáže od-

počívát. Nevím, jak to vypadá, ten Boží odpočinek, nedokážu si to představit, ale určitě je to příklad pro nás.

Dále jsme slyšeli pozvání k odpočinku z evangelia, ze slov našeho Pána Ježíše Krista. Tady už to není příkaz, ale naléhavost v tom slyšíme také. Ježíš zve nás všechny, abychom k němu přišli a přijali od něj odpočinek jako dar. Je třeba říci, že je to jiná podoba odpočinku, než o které mluví Desatero. Dobře se s ním však doplňuje. Odpočinek podle Desatera znamená přestat s prací. Odpočinek podle Ježíšových slov znamená vstoupit do společenství s ním. V tomto společenství se můžeme setkat s dobrým, milujícím Bohem, který se nám ukazuje jako náš Otec. Ježíš, Boží Syn, tohoto Boha zná tak, jak jej nezná nikdo jiný. Tvoří s ním jednotu svaté Trojice, o které můžeme mluvit jako o nejhlubším společenství lásky. Do tohoto společenství zve Ježíš také každého z nás. Nabízí nám, že zde nalezneme *odpočinutí svým duším*. Jak tomu rozumět? Inu, je to možnost od Boha přijímat vnitřní radost a pokoj z toho, jak velice nás Bůh miluje. Ježíš nám ukazuje hlavní smysl našeho života: není jím práce, třeba i práce na zdokonalení sebe samého. Není jím to, co dokážeme vykonat, nebo kolik toho dokážeme udělat. Je jím důvěrné společenství s Bohem, které nás vnitřně proměňuje. Možnost do tohoto společenství vstoupit je vždy dar z Boží strany. Sami si to nemůžeme nijak zasloužit. Potřebujeme Boží pozvání – a právě to nám Ježíš dává. Jak na ně můžeme odpovědět prakticky? Určitě není jen jeden způsob. Osobně doporučuji modlitbu, čtení Písma svatého, zvláště evangelia, naslouchání kázání a přijímání svátosti večeře Páně, čili Eucharistie, čili Svátosti oltářní. V každém případě to chce část našeho času, který věnujeme Bohu.

Řekněme k tomu ještě jednu věc. Někoho by mohlo zarazit, že Ježíš mluví o *jhu*, které na sebe máme vzít. Je to tedy něco, co člověka spoutává, omezuje, zatěžuje. Proč to? Vstoupit do společenství s Bohem znamená, že pro svůj život přijímáme Boží vedení. Je to něco, co nás směřuje a formuje. Znamená

to, že si nemůžeme dělat cokoli, co nás napadne. Zároveň Ježíš mluví o jhu, které je příjemné a lehké. Společenství s Bohem nemá být něco nesnesitelného – vždyť Bůh nás chce vést k tomu *odpočinutí našim duším*, o kterém jsem už mluvil. To je něco, k čemu se sami nedopracujeme, i kdybychom se přetřhli. Ve vztahu k Bohu však právě nejde o náš výkon, ale o to, že se s důvěrou svěříme jeho vedení. Vyjadřuje to i modlitba Páně, neboli Otče náš, v prosbě *bud' vůle tvá*.

Nakonec: společenství s Bohem, do kterého nás zve dnešní evangelium, je důležitým rozměrem každého úsilí o nápravu věcí lidských. Tak tomu věřil i Jan Amos Komenský, který byl mužem hluboké víry, důvěry v Boha, který se člověku zjevil v Ježíši Kristu. Komenský byl přesvědčen, že bez této víry bude každé nápravě věcí lidských něco chybět. Počátkem nápravy je pro něj změna v nitru člověka samého. Změna, kterou v nás způsobuje Bůh skrze Ducha Svatého. Tato víra byla pro Komenského trvalou inspirací k dobrému dílu i velkou oporou v těžkých časech, kterých zažil mnoho, vždyť po značnou část jeho života trvala strašlivá třicetiletá válka. Komenský je přesvědčivým svědkem toho, jaký význam má křesťanská víra pro lidský život, jakou sílu má evangelium. Je svědkem Boží lásky, která člověka vede a nese životem. Kéž Bůh ze své lásky dá, ať i pro nás je evangelium nosnou silou a ať o něm dokážeme věrně svědčit slovy i činy. A také, kéž evangelium může zaznít každému, kdo pracuje a je obtížen břemeny každodenního života. Bože, ujímej se unavených lidských duší a dávej jim odpočinout v pokoji a v radosti. Amen.

* * *

*Podle tématu modlitebního setkání jsme připravili a přednesli také **PROSBY**, zaměřené na oblast práce, podnikání a odpočinku. Nabízíme vám je nyní k osobnímu zamyšlení nebo modlitbě:*

- Děkujeme ti, Pane, za práci, kterou jsme jako své zaměstnání mohli nebo můžeme vykonávat. Uč nás pracovat tak, jak to odpovídá tvému stvořitelskému plánu.
- Prosíme tě za požehnání pro naše zaměstnavatele, nadřízené, kolegy, pro zaměstnance a také pro jejich rodiny.
- Prosíme tě za ty, kdo jsou v důchodu. Pomoz jim přijmout úbytek sil, nemoci a těžkosti stáří, posiluj je k vytrvalé modlitbě za jejich rodiny a za celý svět.
- Prosíme tě za děti a mladé lidi, ať se naučí pracovat nejen pro peníze, ale hlavně pro druhé a pro tebe a také pro radost z dobrého díla.
- Prosíme tě za ty, kdo v domácnosti pečují o děti nebo o nemocné a staré. Dej jim zdraví, sílu, trpělivost a moudrost a veď druhé, ať si jejich služby váží.
- Prosíme tě za všechny lidi, ať mají úctu k manuální i duševní práci druhých.
- Prosíme tě o pomoc a požehnání pro ty, kdo se snaží o ekonomické zajištění církví a kdo na aktivity církví přispívají.
- Prosíme tě za to, aby nás majetek nerozděloval: aby bohatí nepohrdali chudými a chudí bohatými a abychom jedni druhých nezneužívali.
- Prosíme tě, chraň nás od ducha lakomství a závisti.
- Prosíme tě za ochranu také před jinými pokušeními v zaměstnání a při podnikání.
- Prosíme tě o to, abychom uměli náležitě odpočívat a nebyli otroky své práce a starostí.
- Pomoz nám, abychom si vztah s tebou a vztahy s druhými lidmi cenili víc než své plány, činnosti, úspěchy a záliby.
- Naplň novou silou všechny, kdo ve své práci ztrácejí energii, odvahu, chuť nebo směr.
- Prosíme tě za zdárné dokončení opravy krovu našeho kostela.
- Prosíme tě za pomoc a požehnání k dokončení opravy fary a za požehnání pro ty, kdo v ní v budoucnu budou bydlet.

- Prosíme tě za ty, kdo v naší obci pracují jako lékaři, zdravotníci, učitelé, vychovatelé, na úřadech nebo jinak slouží druhým lidem. *(a připojili jsme ještě i spontánní prosby)*

Bože Stvořiteli, děkujeme za dar práce i odpočinku.
Za to, že jsi nás přizval, abychom i my byli tvůrci
a správci tvého stvoření,
abychom se radovali z plodů svého konání
a nacházeli v něm hluboký smysl.
Kéž jsme světlem a solí i tam,
kde se práce mění v pachtění
a kde jsou pracoviště vystavena marnosti nebo hříchu.
Dej lidem, kteří podnikají v bázni před tebou,
potřebnou odvahu, inspiraci, moudrost, volný prostor,
správné spolupracovníky, pokoru a vytrvalost.
Amen.

Rozhovor s novým farníkem

*Rád bych vám – zatím aspoň touto formou – představil nového člena naší farnosti, s nímž jsem se mohl nedávno seznámit. Je jím „vozíčkář“ (jak se hovorově říká) **Ladislav Kolert** (nar. 1983). Položil jsem mu několik otázek a jeho odpovědi nyní předkládám i vám.*

Ladislave, kdy jste se přistěhoval do naší farnosti?

Je to asi půl roku, co jsem se přistěhoval z Nových Sadů sem. Tam jsem bydlel s rodiči od svých deseti let, kdy jsme tam dostali bezbariérový byt. Předtím jsme bydleli také v Olomouci, ale v jiné části. Tehdy jsme bydleli ještě v bariérovém domě, tam mě naši nosili po schodech atd. Tenkrát jsem byl úplně jiná váhová kategorie. *(úsměv)*

Nemocný jste od malička?

Ano, od malička mám dětskou mozkovou obrnu, takže jsem postižený na obě nohy a částečně i na levou ruku.

Ale nejste smutný člověk...

To ne, vždycky jsem byl smíšek, rád se bavím s lidmi, rád komunikuji.

Co vaše studium?

Dostal jsem se postupně na dvě školy, ale ani jednu se mi nepodařilo dokončit. V Brně jsem studoval střední školu na Kociánce, jiná škola tehdy pro vozíčkáře nebyla otevřená. Tam jsem byl asi půl roku, ale nedodržely se podmínky, které byly slíbené při přijetí.

Já se sám podepíšu i ručně píšu, ale mnohem pomaleji než zdraví lidé. Bylo domluveno, že mi budou kopírovat vyučovací texty, jenže učitelé pak řekli, že to dělat nebudou, že to není jejich povinnost, ať si řeknu spolužákům. Ale těm se to dělat nechtělo. Napřed jsem to dopisoval po nocích, ale pak jsem toho nechal – asi po čtyřech měsících, protože jsem už byl velice vysílený. A přechod tam ze základní školy byl pro mne těžký i co do výuky jazyků, ty jsme na základní škole měli jen velmi povrchně a na střední škole předpokládali, že už je dost umíme.

Tak jsem odešel a po roce jsem se přihlásil v Brně na školu sociálně správně. To by mne bavilo, tam jsem se těšil, protože mne vždy zajímal dějepis, bavily by mne základy práva. Bavily by mne věci, které by se daly naučit, odvyprávět. Naopak těžkost mi dělají věci, které vyžadují představitelství. Dostal jsem se tam, vypadalo to nadějně. Problém však nenastal ve škole,

ale s internátem. Slíbili mi, že personál mi pomůže, ale nebylo tomu tak. Velmi jim pak vadilo, že si sám neustelu postel nebo že jsem potřeboval pomoc v koupelně. Slibovali, že než nastoupím, dostanou dotace a koupelna se upraví. Ale dotace nějak nevyšly a taky jim tam vadilo, že mi museli pomáhat více než ostatním spolužákům. Ti byli také invalidní, například měli berle. Jenže já na tom byl hůř. Měl jsem potíž zavřít za sebou dveře na záchod, musel jsem vždycky na někoho čekat. A další věci. Tak to tam pro mne bylo příliš náročné psychicky a odešel jsem asi po třech týdnech. Protože oni mi říkali, že je to moje vina... Pak už žádná nabídka na studium nebyla a ani bych možná neměl dost odvahy. A tak kromě základní školy jsem jinou školu nevystudoval.

A jaká byla vaše cesta k víře?

Ta se mi víc začala otvírat v době, kdy se mi nepovedly ty dvě střední školy. Kostel mě vždycky přitahoval, ale u nás doma nebyl nikdo věřící a nebyla tam důvěra k církvi. Moje babička mi říkala, že bývala hodně věřící, ale že když jsem se narodil, tak věřit přestala, protože kdyby Bůh byl, nenarodil bych se postižený.

O víře se u nás tedy nemluvílo, ale mne to vždycky lákalo. Když jsem pak měl ty problémy, které jsem zmínil, že mi nevyšly ty dvě školy, byl jsem z toho psychicky špatný a rodiče taky. Viděl jsem, že jsem je zklamal, bylo to pro mne těžké. Jednou jsem se o tom bavil s kamarádkou: že jsem na dně a že nevím, co mám dělat. A měl jsem ještě jiné těžkosti. Byl jsem opravdu na pokraji zoufalství. Ona byla věřící a řekla mi: „Tak se zkus za to pomodlit...“ Přesně vím, co jsem jí na to tehdy řekl: „No to víš, že jo! Já od tebe potřebuju nějakou konkrétní radu, a ne: Zkus se za to pomodlit!“ Doma jsem si pak řekl: „Nic horšího už se stát nemůže.“ Ve smyslu: tím nemám co zkazit. Tak jsem řekl: „Bože, jestli nějaký jsi, tak mi pomoz s tím, ať najdu nějakého asistenta. A jestli ne, tak ne, vždyť je to jedno...“

První den se nedělo nic. Z televize a kdoví odkud ještě jsem totiž měl povědomí, že by se mělo něco stát do tří dnů. Tak jsem

Bohu řekl: „Bože, dávám ti tedy tři dny. Když se nic nestane, nebudu se o tebe dál starat.“ První, druhý a třetí den se nestalo nic. Až třetí den odpoledne nebo k večeru mi zvonil telefon a volali mi z Trendu vozíčkářů, že pro mne mají asistenta, který by se mnou chodil ven a pomáhal mi. A za dva dny mi volali z jiné organizace, že se pro mne podařilo najít nějakou práci, aspoň na zkoušku. Tak jsem si řekl: „Něco na tom asi bude.“

To pro mne bylo jedno z hlavních potvrzení, že je správné to nevzdávat. A začal jsem chodit ven s asistentem. Já když se setkám s někým novým, tak se lidí ptám: „Co děláš? Kde studuješ?“ A ten asistent byl bohoslovec v prvním nebo druhém ročníku. Když mi řekl, co studuje, zaskočilo mne to. On mi řekl: „Nemusíme se o tom bavit.“ A já odpověděl: „Ale ne, mě to zajímá!“

Tak jsme si o víře povídali víc a víc. Pak jsem s ním byl u dominikánů poprvé na mši. A dnes je to můj kmotr. Byl jsem pokřtěný až potom. Potkali jsme se někdy v roce 2003 nebo 2004 a pokřtěný jsem byl v roce 2006. Mým kmotrem je Jan Košárek, dnes je ředitelem Arcibiskupského gymnázia v Kroměříži. On pak odešel ze semináře, oženil se a dnes má děti. Ale tehdy byl ještě bohoslovec.

On mne seznámil s dalším svým kamarádem. Ten taky studoval s ním a on mne pak křtil – Lukáš Engelmann. On s námi jezdí na setkávání vozíčkářů „Vstaň a chod“, která organizují manželé Lenka a Milan Svojanovští. A Svojanovští se v lednu obrátili na faru v Hejčíně.

Ladislave, co byste od farnosti v ideálním případě očekával?

Rád bych někoho, kdo by mne doprovodil do kostela. Hejčínský kostel mám docela blízko. Ale je hodně bariérový, tady by mi museli pomoci aspoň dva nebo tři chlapi, protože nejsem úplně hubený. (*úsměv*) Plus doprovod do kostela i zpátky.

Přidám ještě pár slov. Ano, Svojanovští mne poprosili o setkání. Byli by rádi, kdybychom jako farnost vzali Ladislava mezi sebe. Možná jste o těchto manželích už slyšeli nebo četli. Organizují buňky „chodících“ a jezdících“. (Rádi používají právě tato slova.) Podobně jako Jean Vanier i oni poznali, že „chodící“ s „jezdícími“ si mohou oboustranně mnoho dát, víc než jednostrannou fyzickou pomoc. O jejich službě se psalo vloni v magazínu Effatha...

Obešel jsem spolu s nimi náš kostel a teprve při tom mi došlo, kolik schodů k němu vede – neúprosně z každé strany. Napadlo mne, že kdyby někdo Ladislava svezl na nedělní odpolední mši do nemocnice, kam je jistě bezbariérový přístup, stačil by na to jeden člověk. Jenže tím bychom se Ladislava do určité míry vzdali... A on stojí také prostě o přátelský kontakt, protože někdy na něj doléhá samota.

Kdo byste mu chtěli občas pomoci a poznat ho osobně, ozvěte se mi. Děkuji!

P. Gorazd

Tříkrálová sbírka v Hejčíně

PODĚKOVÁNÍ TŘEM KRÁLŮM

Trochu té námahy letos to stálo, v kasičkách tím pádem nebude málo, zazvoním, dobrý den, už jsem tu zase, všichni jdem pomoci bezedné kase.

Bylo nás v rajónech jako vždy hodně, uličky jsem srovnal, jak to šlo vhodně,

po nebi žádal jsem počasí směle,
co byste nechtěli po lednu? Skvělé!

36 poutníků kroužilo Hejčínem,
korunek králů šel zde stín za stínem,
naštěstí nemoci vyhnuly se kolem,
kdosi šel přec i jen s tím krčným bolem.

Už dvacet let proudí zde myšlenka skvělá,
lid hodný pochvaly z nás jistě to dělá,
putovat přes hory, doly ke Králi dávnému,
klanět se milému Ježíšku malému.

To všechno nás, milí, v jednotu spojuje,
za tohle především Bůh nás moc miluje,
tam někde za městem v chudobě sedí,
mnozí z těch posledních i v nebe hledí,
a i ten na konci v orvaném fáborci –
náhodou uvidíš, jak dere se z hloží,
Hlava to nebere! Je též dítě Boží!

Váš Oldřich Chytilík

V hejčínské farnosti se letos vybralo při Tříkrálové sbírce rekordních 71.668,- Kč.

Pán Bůh zaplat' všem dárcům a především dětem koledníkům, jejich maminkám a tatínkům a vedoucím skupinek.

SKUPINKY:

Chmela Ladislav – Vendulka, Lucinka a Lukáš Chmelovi.

Šatánek Josef – Jakub a Martin Šatánkovi, Anička Tomečková.

Šramová Wanda – Jakub, Kateřina a Vojta Kovářovi z Tatenice.

Chytilík Oldřich – Vendulka a Vilda Živělovi, Natálie Hubičková, Anička Návratová.

Kaňovská Michaela – Ondřej a Leontýnka Benýškovi, Liduška Návratová.

Coufalová Věra – Nikolka Stránělová, Berenika, Martička a Juditka Coufalovy, Helena Doležalová, Liliana Mikulčíková.

Rosová Alena – Štěpánek Nejeschleba, Anička a Ríša Klimčákoví.

Filip Josef – Magdalenka, Sofinka, Eliášek a Tobiášek Filipovi.

Tříkrálová sbírka v Horce

Letošní Tříkrálová sbírka se nese ve znamení bilancí a vzpomínek, neboť si připomínáme její 20. narozeniny. My u Olomouce však máme za sebou ještě rok navíc. A nejinak je tomu i v Horce. Začátky byly těžké. Jedna skupinka statečných putovala po horeckých ulicích tři dny. Další roky byly bojem o to, aby lidem ukázali smysluplnost této dobročinné aktivity a aby kolečníky neodradilo mnohdy nepřívětivé chování navštěvo-

vaných, zavřené dveře, náhle zhasínající světla v oknech a také nejrůznější rozmary počasí. Ale Bohu díky se to vše zlomilo. Přibylo ochotných dobrovolníků a zejména se mnohonásobně zvýšila štědrost dárců. Tři králové jsou přijímáni s radostí a věřím, že ono přání, vyjádřené nápisem na dveřích navštívených obydlí, se naplňuje.

Ráda bych na tomto místě poděkovala člověku, který to před těmi 21 lety v Horce odstartoval a po celou dobu zde zajišťuje organizaci sbírky. A také všechny ty roky poctivě chodí koledovat jako vedoucí skupinky – někdy i skupinek. Zajímalo by mě, kolik kilometrů už pro Tříkrálovou sbírku zdolala. Děkuji tímto paní Marii Vepřkové. A věřím, že příští rok splníme její přání a vyhecujeme se, přeorganizujeme trasy a vyrazíme koledovat i do Sedliska. Nejen proto, abychom překonali **letošní výtěžek 37.601,- Kč**. Děkujeme!

*Za horecké koledníky
Jaroslava Krejčí*

Z pastorační rady farnosti

Závěry z jednání pastorační rady farnosti Hejčín dne 22. 1. 2020

1. Formální uvedení nové pastorační rady do funkce, které se má uskutečnit při farní bohoslužbě, vykonáme v termínu, kdy se toho bude moci zúčastnit celá pastorační rada.

2. Závěry z jednání pastorační rady budeme oznamovat farníkům zveřejněním v ohláškách nebo v Hejčínském oku.

3. Rádi bychom rozšířili okruh těch, kdo se ve farnosti do různých činností zapojují aktivně. Jako vhodný způsob k tomu vidíme: přímo oslovovat jednotlivce a jednotlivé rodiny a pobízet je k účasti na službě pro farnost.

4. Nechtěli bychom pouze udržovat zaběhnutý chod farnosti, ale chceme dávat prostor novým aktivitám, vidět potřeby dosud nepokryté a reagovat na ně.

5. Stanovy pastoračních rad předpisují jednou ročně vykonat „farní shromáždění“, to znamená shromáždění všech členů farnosti, jehož cílem je „posilovat společenství a spoluodpovědnost“. Zvažujeme, jak a kdy ho vhodně uspořádat.

6. Podpoříme vedoucí příměstského tábora 2020 Dášu Hubičkovou a animátory z řad studentů, aby tábor mohl i v létě 2020 sloužit dětem z naší farnosti.

7. Požádáme redakční radu Hejčínského oka, aby se sešla ke společné poradě, výsledky z ní bychom se chtěli dozvědět

a prodiskutovat je s šéfredaktorem Danielem Dehnerem. Pokud se nenajde sazeč dobrovolníků, bude sazba Hejčinského oka zadávána firmě a plně placena.

8. DOF bude letos v exercičním domě Stojanov na Velehradě, povede ji P. Vojtěch Šíma a kromě naší farnosti se jí budou účastnit ještě i jiní účastníci.

9. Některé jednotlivosti:

- Ženy, které žehlí kostelní plachty, hledají posily pro tuto službu.
- Tříkrálová sbírka letos nepokryla některé ulice. Vedoucí sbírky v naší farnosti Oldřich Chytilík o tom ví, příští rok to pohlídá.
- Termíny úklidu: soboty (a páteční večery předtím): 22. 2., 28. 3., 25. 4., 23. 5., 27. 6., 1. 8. 2020.

10. Termín příštího setkání pastorační rady: středa 1. 4. 2020.

Zapsal: P. Gorazd

Informace

Aktuální informace naleznete také na farních webových stránkách www.farnost-olomouc-hejcin.cz.

ZMĚNY BOHOSLUŽEB V HEJČÍNSKÉM KOSTELE: Mše svatá v Hejčíně nebude v **pondělí 24. února**.

Pravidelné adorace, které bývají v pátek po mši svaté do 21 hodin v kapli Panny Marie, jsou v zimním období přesunuty do místnosti nad sakristií.

Na **opravu hejčínských varhan** je k 20. lednu 2020 z cílové částky 3.522.570 Kč již vybráno celkem 2.038.709 Kč. Pán Bůh vám vaši štědrost odplatí! **Příští mše svatá za dobrodince opravy** bude v sobotu 15. února 2020 v 8 hodin v kapli Panny Marie. Podrobnosti k opravě hejčínských varhan najdete na webových stránkách <http://oprava-hejcinskych-varhan.webnode.cz>.

Výsledky Tříkrálové sbírky najdete po sečtení vybraných peněz na <http://www.olomouc.charita.cz/sbirky/trikralova-sbirka>. Charita Olomouc děkuje všem za štědrost a důvěru.

Setkání nad Bibli s Mariánem Jahodou bude v neděli 2. února v 19 hodin v hejčínském kostele v místnosti nad sakristií. Příští setkání bude v neděli 1. března.

O památce sv. Blažeje, v pondělí 3. února, se bude na konci mše svaté udělovat **svatoblažejské požehnání**.

Návštěva nemocných se uskuteční ve čtvrtek 6. února, další pak ve čtvrtek 5. března.

V úterý 11. února je **Světový den nemocných**. Je to výzva k prosebným modlitbám za nemocné a jejich ošetřovatele.

Setkání seniorů proběhne ve středu 12. února v 10 hodin v hejčínském kostele v místnosti nad sakristií.

Přihlašování na JUMP 2020 probíhá od 12. února 2020 od 20.00 do 19. února 2020 do 20.00 hodin. Z přihlášených se bude losovat. Přihlásit se lze na <http://jump.cho.cz>. JUMP je tábor s duchovním obsahem pro mladé od 15 do 23 let, pořádaný v klášteře karmelitánů v Kostelním Vydrní.

V pátek 14. února si připomeneme **1151. výročí smrti svatého Cyrila**, patrona hejčínského kostela. Mše svatá v 17.30 hodin bude obětována na úmysl: za mravní a duchovní obnovu našeho národa.

V neděli 16. února se uskuteční při bohoslužbách v **Hejčíně farní spoření a sbírka na opravu varhan. V Horce nad Moravou bude sbírka na opravu střechy kostela.**

V neděli 16. února oslaví své **narozeniny** olomoucký pomocný biskup **Mons. Antonín Basler** (64 let). Vzpomeňme na něho ve svých modlitbách.

V úterý 18. února bude v Křelově v kostele sv. Jiljí ve 20 hodin **modlitba chval.**

Úklid hejčínského kostela proběhne v sobotu 22. února od 9 hodin. Komu by se to hodilo, může přijít již v pátek 21. února v 18.15 hodin (po skončení mše svaté). Děkujeme za vaši pomoc.

Ministrantská schůzka v Hejčíně bude v sobotu 22. února od 9 hodin v sakristii. Povede ji bratr Dominik.

Hejčínská farnost se připojila k organizátorům **Lidového bálu**, který pořádají křesťanské organizace v Olomouci. Ples se koná v sobotu 22. února 2020 v pavilonu A Výstaviště Flora. Vstupenky lze získat na <http://lidovybal.com> nebo se můžete napsat na papír vzadu v kostele – a farnost by měla svůj stůl. Ceny vstupenek: 350 Kč dospělí a 200 Kč studenti.

Sbírka Halěr svatého Petra se koná při mši svaté v neděli 23. února.

Mše svatá více zaměřená na děti bude v neděli 23. února v Horce a v Hejčíně (mše svatá v 10 hodin).

Popeleční středa a začátek postní doby připadá letos na středu 26. února. Při mši svaté, která bude v kostele v 17.30 hodin, se bude **udělovat popelec**. Tento den (podobně jako Velký pátek) je **dnem přísného postu**. **Půst zdrženlivosti od masa** zavazuje od 14 let, **půst újmy** (možnost najíst se jedenkrát za den dosyta) zavazuje od 18 do 60 let.

V době postní bude opět možné vzít si v kostele krabičky pro **Postní almužnu**, do kterých můžete doma střídat peníze, které budou pak použity pro vybraný účel. Schránky se budou odevzdávat v kostele na Květnou neděli. Více informací naleznete na letáku, který bude k vyzvednutí spolu s krabičkami.

Společná modlitba křížové cesty bude o postních nedělích v hejčínském kostele v 17.30 hodin, v Horce nad Moravou v 15 hodin.

V pondělí 2. března je **73. výročí úmrtí arcibiskupa Leopolda Prečana**. Po mši svaté v den jeho úmrtí a také v neděli 1. března po mši svaté v 7 a v 10 hodin bude umožněn přístup do krypty za účelem osobní modlitby u jeho hrobu.

V sakristii kostela, nejlépe po mši svaté, je možné zapisovat **úmysly mší svatých na první pololetí roku 2020**.

Letošní duchovní obnova farnosti v postní době se bude konat o víkend 6.–8. března v exercičním domě Stojanov na Velehradě v rámci programu **Postní duchovní obnova pro všechny**. Obnova začne v pátek 6. března večer v 18 hodin. Po ní bude mše svatá a začátek duchovního programu. Obnova skončí v neděli 8. března po obědě, tedy ve 13 hodin. Povede ji P. Vojtěch Šíma, rektor exercičního domu. Kromě nás se jí

budou účastnit ještě účastníci odjinud. Celkově budou pravděpodobně oproti nám v menšině.

Přihlašovat se budeme každý přímo do exercičního domu Stojanov. Buď můžete použít přihlašovací formulář, který najdete na www.stojanov.cz v oddíle *Program akcí 2020*, nebo se můžete přihlásit elektronickou poštou na adresu velehrad@stojanov.cz nebo telefonicky na číslo 572 571 420 nebo na číslo 733 741 896 (volejte v pracovní době od 8 do 15 hodin). Pokud byste s přihlášením potřebovali pomoc, požádejte o ni někoho z přátel nebo na faře.

Ubytování si můžete vybrat ze čtyř typů: jednolůžkový pokoj, dvoulůžkový pokoj, jednolůžkový pokoj s vlastním příslušenstvím, dvoulůžkový pokoj s vlastním příslušenstvím. Přihlášení příliš neodkládejte!

Zájemci o společnou dopravu auty se budou moci zapsat na seznam v kostele nebo v sakristii. To ještě upřesníme v ohláškách. Se všemi případnými dotazy se obračejte na P. Gorazda.

Smějeme se s redakční radou

(NE)PODAŘENÉ VÝROKY ŽÁKŮ:

„Kain zabil Abela kvůli dýmu.“

„Kohout začal kokrhat, protože Petr zapřel Ježíše.“

„Apoštolové byli ze zjevení vyjevení.“

„Zeleným čtvrtkem začíná velikonoční třídění.“

„**Jožko, pod' se mnú na salaš krast jehňata!**“

„**A ty nevíš, že v Desateru se říká sedmé nepokradeš?**“

„**Tak jich ukradnem jen šest a to sedmé tam necháme!**“

(Z knihy Ladislav Jílek: *Humor za kostelem.*
Nakladatelství Gloria Rosice, 1997)

ADAT – FRONTA – KÓDY – KVÓTA – LATA – LOUH
 NEGATIVITA – OPAL – OPISOVATEL – PITO – POKLADNY
 PUDL – RAPORTY – ŘEŽE – SETÍ – SKVRNY – SVITEK
 UCELENOST – UDIVIT – VOLI – VZADU – ZVYK

Řešení naleznete v příštím čísle Hejčinského oka.

Zpravodaj římskokatolických farností Olomouc-Hejčín, Horka nad Moravou a Křelov.
 Adresa redakce: Římskokatolická farnost, Cyrilometodějské nám. 1, 779 00 Olomouc 9,
 tel.: 585 425 025, mobil: 775 970 462, e-mail: faolomouc-hejcin@ado.cz,
 internet: www.farnost-olomouc-hejcin.cz, www.facebook.com/farnosthejcin.

Redakční rada: P. Gorazd Cetkovský, O. Carm., Daniel Dehner,
 Ondřej Koupil, Jaroslava Krejčí, Jiří Popelka.

Tisk Matice cyrilometodějská s.r.o., Olomouc 2020.

Příští číslo: 1. března 2020, redakční uzávěrka: 18. února 2020.